

OPONENTSKÝ POSUDEK

Jméno diplomanta/diplomantky:	Sára Kláčko
Téma práce:	Problem-based learning: právní vzdělávání pro 21. století
Rozsah práce:	165 314 znaků
Datum odevzdání práce:	29. 7. 2019

1. Aktuálnost (novost) tématu

Téma hodnotím jako vysoce aktuální. Problem-based learning je v právním vzdělávání metodou v České republice v podstatě neznámou, v zahraničí se teprve rodící. Nad to je téma aktuální zvláště pro případ PF UK, neboť bylo zpracováno v době přípravy nové akreditace.

2. Náročnost tématu na teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování a použité metody

Práce svým zaměřením stojí na pomezí mezi oblastmi práva a vzdělávání. Nabízela by se tak námitka, že jde o práci, která by neměla být obhajována na právnické, ale pedagogické fakultě. Autorka nicméně na řadě odborných právních zdrojů dokazuje, že se jedná o téma, kterému je prostor věnován i v právní vědě.

3. Formální a systematické členění práce

Práce je členěna srozumitelně a systematicky.

Za drobnou neobratnost považuji dvojí uvedení téhož nadpisu (Problem-based learning cyklus na York Law School), a to nejprve na úrovni 4.4 a následně na úrovni 4.4.2. Smyslem nadpisu je relativní oddělení části textu od zbytku práce, jeho zopakování nezbytně působí matoucím dojmem.

I druhá z výtek směřuje ke kapitole 4., respektive k podkapitole 4.2. Podkapitola se jeví být v uvedené podobě postradatelnou. Jejím smyslem mělo být představit PBL v kontrastu dalších konstruktivistických metod výuky. Kontury kontrastu však mohou být vymezeny jedině ve chvíli, když čtenář zná (relativně detailně) jak PBL, tak s ním poměřované metody. Tyto však nejsou v podkapitole blíže představeny a informační hodnota podkapitoly se proto omezuje na relativně zkratkovitá konstatování typu „PBL v porovnání s projektovým učením více zapojuje studenty, než učitele“. K vytěžení potenciálu podkapitoly by proto bývalo žádoucí více představit zbývající metody.

Zvláště chválím dílčí shrnutí na konci každého z úseků textu. Vedle rekapitulační funkce usnadňuje shrnutí čtenáři i orientaci v míře významnosti v kapitole uvedených skutečností.

4. Vyjádření k práci

Práci považuji za zdařilou a celkově srozumitelnou představení relativní novinky ve výuce práva, problem-based learning. Jedná se o metodu, která je v České republice doposud málo známá, a (nejen) jako taková si jistě zaslouží pozornost.

Z řečeného mimo jiné plyne, že autorka ve své práci musela vycházet především ze zahraničních zdrojů. Co víc, je třeba kvitovat, že se autorka při psaní nespokojila s teoretickými a praktickými poznatky jiných, ale že se sama rozhodla vydat do Británie ověřit fungování PBL v realitě. (Což se u tématu, které se zabývá spojování teorie a praxe vysloveně nabízí.)

Na druhou stranu není možno nezmínit, že drtivá většina zdrojů pochází z prostředí anglo-amerického, což vyvolává otázky stran přenositelnosti jednotlivých závěrů na kontinent. Autorka na uvedené riziko v práci korektně upozorňuje, domnívám se nicméně, že mu mělo být v jejích úvahách věnováno více pozornosti. Chovám totiž obavu, že rozdílnost kultur může v podobných situacích hrát dokonce nejvýznamnější roli.

Podobnou poznámku činím ke kritičnosti práce. Práce sice kriticky upozorňuje nejen na klady PBL, ale i na její případné nedostatky, nicméně, kritickému tónu není v textu zpravidla dopřána dostatečná pozornost a prostor. Kupříkladu na str. 48 se čtenář dozví, že metodička studijního programu v Yorku Jenny Gibbons (tj. osoba s názory více než relevantními), by PBL vůbec do výuky nezaváděla, pokud nebude *veškerá* výuka PBL přizpůsobena. Na řečené autorka reaguje konstatováním, že jiní autoři vidí situaci jinak. V podobných momentech bych, právě v zájmu zachování kritičnosti, uvítal rozpracování toho, proč a v čem se Gibbons mylí, respektive proč a v čem jsou argumenty jejich oponentů přesvědčivější. Pouhé konstatování rozdílnosti názorů neumožňuje zhodnotit jejich sílu.

Práce místy obsahuje typografické a jim podobné nedostatky. (Např. na str. 13 se nerozlišuje rozdíl mezi 96 % a 96%; matoucí věta „Jednoduše řečeno – převezme-li práci zaměstnanec počítač, bude muset prokázat, že umí zastat komplexnější a kreativnější úkoly např. tyto data analyzovat a propojovat s jinými.“ ze str. 14; „všam“ namísto „všem“ ze str. 19 apod.) Svou četností však nevybočují z obvyklé míry.

Závěrem konstatuji, že předkládaná práce diplomantky Sary Klačko splňuje podmínky kladené na diplomovou práci.

5. Kritéria hodnocení práce

Splnění cíle práce	V práci došlo ke splnění cíle – zkoumání, zdali má používání PBL na právnických fakultách potenciál připravit studenty na svět práva ve 21. století lépe než tradiční styl výuky. Dále došlo k splnění specifického cíle, tj. představení PBL českému prostředí a navržení variant zavedení PBL na Právnické fakultě Univerzity Karlovy.
Samostatnost při zpracování tématu včetně zhodnocení práce z hlediska plagiátorství	Práce působí dojem samostatného zpracování, elektronická kontrola práce nenasvědčuje plagiátorství.
Logická stavba práce	Práce je stavěna logicky.
Práce se zdroji (využití cizojazyčných zdrojů) včetně citací	Práce staví na široké škále zdrojů, především cizojazyčných.
Hloubka provedené analýzy (ve vztahu k tématu)	Práce hloubkou své analýzy odpovídá požadavkům diplomové práce.
Úprava práce (text, grafy, tabulky)	Úprava práce je bez významnějších nedostatků.
Jazyková a stylistická úroveň	Jazyková a stylistická úroveň práce je vysoká.

6. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě

Zprávy z Yorku z posledních let naznačují, že fakulta v posledních letech – byť jen dílčím způsobem, ale přeci – z (téměř) výhradního užívání PBL ustupuje, a rozšiřuje prostor pro další metody výuky. Setkala jste se při svém pobytu s touto tendencí? Případně, z jakého důvodu k ní dochází?

Doporučení/nedoporučení práce k obhajobě	Práci doporučuji k obhajobě.
Navržený klasifikační stupeň	Výborně.

V Praze dne 2. 8. 2019

Tomáš Friedel
oponent